tundmatta rahwas. Üks wõib teist ärra tappa, ei tohhi teine abbi minna: äkkiste haigeks jäda ja mahha langeda, agga liggimesse abbi ei olle temmal loota.

Üks noormees, Salamaikas, läks wessi-wekke jure jõgge ojuma, sai wee sees krampi-haigust, mis temma ihho kangeks tõmbas, et ta ennast ennam ligutada ei sanud.

Mõlder watis weski pealt ja üks paat olli innimestega täis, kalla-püal, ning waatsid ka pealt, kuida surm selle ojuja kallale kippus. Kui need nüüd näggid, et ta isseennast ei wõinud aidata ja jo hakkas ärra wauma, sõitsid nobbedaste ärra ja mõlder läks ka weski sisse. Õnneks tulli selle huppuja seltsimees ja tõmbas tedda wee seest wälja, õrus ja nühkis ni kaua, et ta jälle elluse tõusis.

Teiseks näggin ühte suurtsuggo naesterahwast ulitsa peäle mahha langewad ja ärraminnestawad. Peäle sadda innimest tullid ja läksid temmast möda, agga kegi ei pistnud kät temma külge; ka minnule ööldi, et ma mitte selle õnnetuma liggi ei piddand minnema.

Kui ma nüüd küsisin, mikspärrast nemmad

ühte teist hädda ajal ei aita, anti mulle wastusseks: „Meie maal on se wanna seädus, et kes teist abbi lähhäb ja se häddalinne surreb, abbimees kohhe kinni wõetakse ja wangi torni heidetakse ja kui teise mõrtsukas ärrahukkatud, ehk kaua wangis petud!“

Näme kül, kus seisab wigga!
Olgo noor ehk wanna igga,
Neil on ees ja tagga hirm,
Wangi-põlli, ehk ka — surm!
Kui kül teisel hädda näwad,
Külmaks sest ta wasto jäwad.
Ni kui luggo Salamaikas,
Ei wõi olla teises paikas:
Kus sa teisel hädda nääd
Ikka senna abbi lääd:
Tänna juhtub teisel sedda,
Ehk sull' homme surem hädda!

Tisikusse haigus kaub ihho sundimisse läbbi.

Üks Halleliñna mees, Saksamaal, kes kaua aega tisikusse ehk jooksja haigusses olli olnud, juhtus sõa ajal Prantsuse soldati kimpo, kes haiget sundis temma poolt tündrit koera kotti laagrise kandma. Et kot raske olli, siis ei juut-